

Predicatie over psalm 119, vers 50, in 't midden van het vers : gedaen tot Vianen den 25. Julii ouden stijls 1661

<https://hdl.handle.net/1874/20613>

29 25.

P R E D I C A T I E O V E R P S A L M 119. vers 50.

1660 In't midden van het vers.

Gedaen tot Vianen den 25. Julii ouden
stijls 1661.

1661

JOHANNES TEELLINCK, Dienaar des Goddelijcken
Woordts tot CAMPEN.

T O T U T R E C H T :

Gedruckt by VVillem Clerck, Boeck-dru~~c~~
ker, woonende inde Zael-straet, 1661.

Aen den Christelijcken Leser.

Lsoo Johannes Teellinck, Predicant tot Campen, om eenige
lijne noodige affairen tot Vianen was gekomen, ende versocht
by een der Predicanten aldaer omme des volgenden daechs,
sijnde Donderdach 25. July in sijn beurte te willen predi-
ken; d' welck by sijne E. aengenomen, ende by d' een of d'an-
der van de gemeynte van Wtrecht doen ter tijt tot Vianen vernomen sijn-
de, is fulcks door de selve tot Wtrecht des Woensdaechs laet inden avont
aen enige hare goede vrienden bekent gemaect; waer door het in dien
korten ende ongelegen tijt noch soo verre verspreyt is, dat des morgens
vroech vele honderden van de gemeynte tot Wtrecht, soo mannen als
vrouwen van alderley staer ende conditie haer nae Vianen begaven, ende
de Kercke aldaer, ten meerendeel eenige ueren voor negen ueren, (sijnde
de gewoonlijcken tijdt van de Predicatie) vervult hebben. Dese Predi-
catic sijnde met soo grooten begeerte en yver van een groot deel der Wt-
rechtsche gemeynte aengehoort, en oock van velen (mogelijck in grooter
getal) beklaecht, die niet gehoort te hebben (overmits van wegen de cort-
heyt ende ongelegenheyt des tijts fulcks tot hare kennisse niet gekomen
was;) wert nu by verscheyden lief hebberen vereyfcht om eenich genot
daer van te mogen hebben. Ende alsoo die by enige was opgeteeckent,
hebbe ik na een copye vernemende, by eenige sekere personē die de Pre-
dicatie gehoort hadden, eene der selver wel ende so veel mogelijk was vol-
schreven, becomen, en goet gevonden door den druck de liefhebbers me-
de te deelen. Verhopende, dat D. Teellinck dit niet qualijck sal nemen:
dewijle doch sijn eygene materie ende uytspaecke ten minsten soo nae
hier vertoont wert, als in het mondelyk verhael der selver dat by velen ge-
daen is, ende noch gedaen wert.

P R E D I C A T I E

Over Psalm 119. v. 50. int midden van het vers.

De woorden des texts, sijn dese : *Want uwe toesegginge heeft my levendigh gemaect.*

So wanneer wpaenmercken de teghenwoordighe gestalte van De in-Gods Kerk op aerden/ en oock spesonder in ons Vaderlandt/ soo leidinge mogen wyp die met recht vergelyken met dat gesichtte dat God aan Ezechiel bertoonde/ welch was een Dalepe vol van doots-beenderen/ want waerlijck alsmen stet op de uppterlijcke Kerk/ende op die in de uppterlijcke Kerk sijn/ so vindt men daer veel menschen die gansch geen geestelijck leven hebben/ die heel doot zyn/ ja die nu al waerlijck het geestelijck leven ontfangen hebben/ (Gods kinderen) hoe vele van die leghet het geestelijck leven als heel onder de voet/ so daermen van vele van Gods kinderen alsmense soo uppterlijck aensagh/ soude moeten oordeelen datse als doot waren. Daerom sal't nu noodig sijn van die doodichept te spreken/ en dan't middel om die doodichept/ waer't moegelijck/ in Gods kinderen verandert te huijgen/ om so levendigh te woerden. Een middel daer toe is de aen-grijpinghe van Gods belosten ende toesegginghen/ en dat stetmen in onsen Text. Daerom heb ik nu voorgenomen in 't hozie die te verhandelen/ in welcken den Psalmist aenmerckt dat de aenneming van Gods belosten krachtig was/ om 't geestelijck leven/ als de kracht van 't selve onder de voet leyt/ weder op te wecken; so dat hy als geen kracht nae lichaem noch na ziel had/ had hy nochtans bevonden dat de kracht van Gods toesegginge en belosten hem levendig maechten/ als hy oock seght hier in 't 25. vers/ mijn ziele kleeft aen 't stof, maeckt my levendigh na u woordt.

In onsen text sijn 2. deelen.

1. Die heerlijcke weldaet die David van God gekregen had.

2. Door wat middel hy die gekregen had.

1. De heerlijcke weldaet die David gekregen had: hy was levendigh gemaect, ^{1. Hoofdstuck.}

1. Hy was verholickt/ verquicht/ verheught/ vertroost gewozen. ^{Jef. 57. 15.}

Levendigh maken betrekken t'wee dingen/

Of upt de doodt het leven te gheven/ daer't niet en is/ soo dat die Gheestelijcke doodten het leven binden/ of het berekent het geestelijck leven op te wetken/ te herstellen daer't verballen is/ en soo moetewy't in onsen Text nemen/ voort een opweckingh ende herstellinge van 't geestelijcke leven/ ende soo wil David seggen/ mijne ziele kleeft aen 't stof, ich ben soo doodigh/ daer door is myn herte beknapen en benout geweest/ maar gy Heere heb ic my als ondersteunt en weder verholickt/ het geestelijck leven hebt ghy weer in my vernieuwt en op geweckt.

2. Door wat middel/ dat hy levendigh was geworden/ uwe toesegginge, dat is niet anders als de belosten/ dat hoozi der verlossingen; ten was noch niet de verlossinge en herstellinghe seiss/ maer't was noch maar dat woort van toesegginge en belosten/ dat hy hem niet soude begeven noch verlaten: Hy soude hem reddien/ dat woort batte David aen doort' geloove/ en steunde daer op/ met lanckmoedicheit/ verwachtinge de verbullinghe van die belosten.

David segt toesegginge in getal van een (dat sal ons dadelijk te pas comen)maer niet de belosten in getal van vele. Onse Godt is soo rjck in belosten/ daerom staeter alle belosten. Maec David seght hier in getal van een/ en dat is hier sonderlingh krachtigh/ en soo wil David seggen/ alle belosten sijn als een/ soo aen een geschakelt/ dat die gene welcke aen een van die belosten deel heeft/ dat die deel

^{2 Cor. 1. 20.}

4 heeft den al de beloosten/soo siet hier David de beloosten/als in een bundelken samen gebonden/ gelijck alle beloosten in die belooste begrepen sijn/ ick sal u God sijn.

Uwe toesegginge, dat is Godes woerd/ en dat cost hem alleen levendig maken/ want daar can men vast en seker op staen/ so seker als op de saech selfs/ ja almen maer Gods toesegginge heeft/ daer kan men vaster en sekerder op staen als of men de saech selfs had. Gelijck een hint/ wanneer sijn ouders hem wat beloven/ dat gaet vast en seker/ en soo langh de ouders de beloofde saech in haer handen hebben/ die bewaren dat/ en soo sullen 't de kinderen niet verliesen of verwaarloosien/ maar als de kinderen de beloofde saech hebben/ staense gretet om die te verliesen/ soo ist met Gods kinderen (bysonder also in ongelegenheyt sijn) alse maer hebben Gods toesegginge, dat woort Gods/ dan staet het vast en seker/ datse de beloofde saech sullen hebben/ en dan ist dat Godt het bewaert/ en dan kunnen sy het niet verliesen/ ende als Gods kinderen de beloofde saech selfs hebben/ dan souden sy dit lichtelijch kunnen verwaarloosien en verliesen. Nu sullen wy in 't hozje aileen dese leer verhandelen.

Leere. Het aennemen van Gods beloosten door 't geloove, is een by sonder middel om de doode ziele van Gods kinderen levendigh te maken.

Bewijjs in den tert/ wat was dat de ziele van David verquischten in benauwtheit? Gods toesegginge, siet verder Pl. 27. 13. 14. Soo ick niet en hadde gelooft, dat ick het goede des HEEREN soude hien in 't lant der levendigen; [ick ware vergaen.] Wacht op den HEERE, sijt sterck, ende hy sal u herte verstercken; jae wacht op den HEERE, siet noch Gal. 3. 2. hebt ghy den Geest (welche is den levendighaenden Geest) ontfangen uyt de predikinge des wets, of des geloofs, dat is/ de verkondinge van Gods beloosten/ die een Christen dooz 't geloope aen neemt. Gal. 2. 20. Ende ick leue [doch] niet meer ick, maer Christus leeft in my: Ende het gene ick nu in het vleesch leye, dat leye ick door 't geloope des Soons Gods, die my heeft lief gehad, en hem selven voor my heeft overgegeve. Wat deed den Apostel leuen? 't was 't woort der beloosten/ dat hy hem selven in 't particulier appliceerde en toe-epgends.

Redene. Waerom dat het aennemen van Gods beloosten dooz 't gheloobe de doode ziele levendigh maect.

2 Cor. 1. 20. Ps. 36. 10. Ezech. 36. 21. Jer. 31. 1. Als de mensche recht dooz 't geloope de beloosten aenmeint: dan neemt hy niet alleen aan de beloofde saec/maer hy neemt niet en onder die beloosten aan de belobende Godt selfs; want alle beloosten sijn een/en het kost sommier van alle beloosten is/ ick sal u God sijn, en als een Christen den Heere onsen God dooz en in de beloosten aen neemt/ soude dan dat doode herte niet levendig worden? want in God is des levens fonteyn.

1. 33. Jer. 32. 38. 2 Cor. 2. 20. Col. 3. 4. Om dat een Christen dooz 't geloope aengrijpende de beloosten/ die neemt niet die belooste aen 't fondament van die beloosten/ Christus Jesus/in welcke alle de beloosten Ja en Am en sijn: die de beloosten aen-neemt/neemt de beloosten niet aen huyten Christus/ want de belooste hebben anders geen waerheyt als in Christus/en nu weet ghy wel dat Christus ons leven is, en souden wy dan niet levendigh worden als wy Christum hebben? nu ist dat de Heer onse God het geestelijc lebe niet meer lept in ons/ alsm' 't eerste verbond der werken in Adam/voor den val/maer nu ist dat de Heere onse God 't Geestelijc leven geleigh heeft in Christus/ en dooz 't gheloobe op de beloosten/ ist dat een Christen kracht trecht ende supgh t Christus/ en dat hengt Christus aen ons herte/ en soude dat ons herte dan niet levendigh maken?

De 1. Nutrigheydt tot ontdeckinge.

Ist soo/ dat het aennemen van Gods beloosten een Christen levendigh maect/ waer van daen komt het dan datter soo weynich Geestelijc leven is? 't komt daer van daen/ om dat wy de beloosten niet recht dooz 't geloope aen-namen/ want indien wy dat deden/ dan souder een kracht des Geestelijchen ledens in ons komen/ maer daer sijnder soo weynich die recht de beloosten dooz 't geloof aen-nemen/ en dat vijscht/

1. Daer

1. Daer synder soo vele die Christum en de belosten verwerpen en haer eyghen gerechtigheyt op-richten, en alsmien syn engen gerechtigheyt op recht / wordt 't Rom. 10. 31.
geloof om het gestoten / dat blijkt / om dat God int N. Test. ons wil saligh maken dooz't gelobe als een middel daer dooz' wop die belosten aen-nemen / ensdaer dooz' souden leven. Maer hoe vele verwerpen nu de belosten en nemense niet dooz't gelooove aen / en rechten haer engen gerechticheyt op / als alle die menschen / die seggen / sy sullen wel saligh worden / sy gaen neer stigh te Kerche / sy sijn noch so erg niet / sy doen noch al dit of dat goet / sy sijn rijk en verrikt geworden : maer als die haer oogen eens warden geopen / dat haer engen gerechtigheyt eens ter neder valt ; datse sien datse Openb. 3. 17.
arm / elendigh / blime en naecht sijn / daer komt dan van daen datse soo desperaet wanhopende sijn / want sy hebben anders geen Fundament gehad als haer engen ghe-rechticheyt / ende die sijne van quijt.

2. Ja selfs kinderen Godts / welche soo dooz't gelooche die belosten niet aen-grijpen om haer lebendig te maecken / sonderlingh dan also in een doodige staet sijn.

1. Van gaense en verwerpen de belosten / en seggen datse voor haer niet sijn / maer gaen tot de Wet en dregementen / en passen die haer selven toe. tis so de Wet moet wop niet verwerpen / want door de selve moeten wop verblyfset worden / en daerom moetse noch scherp gepredicte worden / (sept de Catechismus) maer als wop ons dooz' de Wet soo hebben ter neder-geworpen dat wop niet sijn / dan moeten wop kommen tot het Euangellum / en de belosten dooz't gelooove aen-nemen. Maer hoe gaet het nu niet veele kinderen Godts / sy gaen tot de Wet ende dregementen / die passen sy haer selven toe / lesen sy het woord Gods / dan lesen sy de dregementen ende de bloecken / ende die appliceren sy haer selven toe / ist datse hier of daer een beloste lesen / dan verwerpen sy die / en dencken dat gaet my niet aen / hoorzinen in de Kerch / Godts dienaren noodigen tot de blossten / dan seynen dat raecht my niet / maer alsmien haer bloecken en dregementen hoorzt voorstellen / dat ergentmen hem dan toe / daer dooz' leyt de Ziele dan amegtigh doodigh ter neder : en wat soude haer van lebendigh maken ? de Wet kan't niet doen / de letter doode. 2 Cor. 3. 6.

2. Die doen noch erger onder Godts kinderen / welche de belosten gaen aenmercsien om haer ter neder te werpen : gaat maer in u engen Ziele / ist niet soo / als gy de belosten leest / als die belost / Rom. 6. 14, de sonde sal over u niet heerschen, en Ezech. 36. 26, het steenen herte sal wegh-ghenomen worden : ghp soude een ander herte krygen / dan gaense soo te werck / ich heb geen deel aen de belosten / want de sonde heerscht over my / dat steenen herte wort niet weg-genomen / en als ich deel aen de belosten had / (dat sijn immers de belosten) het soude dan geschieden / siet ghp wel datse voor my niet sijn ; soo verkeert en dwaes gaense te werck / dat most u aenseten om middelen te gebrycken tegen die sonde / datse over u niet heerschte.

3. Die wel schijnen eenige belosten aen te nemen / maer die niet alle de belosten aen nemen / daer alle de belosten een sijn so hebt gy so vele menschen / welche maer de belesten van eeuwige saligheyt / en rechtbeerdigmakinge aen-nemen / God sal haer sonden wel vergeven / sy sullen wel salig worden / en sy wachten de belosten van Heilig-makinge niet aen / den mensche blijft vast dooht / daer comt geen kracht van leben / dat comt om datse niet so wel die belosten van kracht tot Heiligmakinge aen-nemen ; even of God daer van geen belosten hadde gebaen ; die menschen nemen die belosten maer aen door een waer-geloof : tis so / men moet de rechtbeerdigmakinge aen-nemen / maer niet alleen maer oock de belosten tot Heiligmakinge. 2. Nuttigh. tot vermaninge.

Ist soo dat het aen-nemen van Gods belosten dooz't gelooche een sonderling madel is om ons lebendigh te maken / kom laet ons alle die hier tegenwoordigh sijn dan Godts belosten dooz't gelooche aen-nemen / ende soo wil ich u alle die hier tegenwoordigh sijn / geboden hebben in de name Godts / eben of Christus dooz' my bad / (al waer ghp)

6
gy noch in sulchen diepen staet van dodicheit) dat gy de beloeste Gods dooz't gelooche
voor uwe Ziele aen-neemt/ en daer door soeken uwe Ziele levendig te maken:

1. Ma-
nier. Hoc ghy dooz't aen-nemen van Godts belosten dooz't gelooche/u Ziel sult op-
wecken en soeken levendigh te maken/ is dese/

Spreuk.
14. 1. Verbrolicht u herte met de belosten Gods/bint alle Gods belosten samen/ en de
blijtschap des Heeren sal u stercke sijn/want een beknepen hert is een beslooten hert/
en wie kan nu een verlagen Geest levendigh maken? God alleen in de belosten: om u
herte nu te gaen verbrolichten/ soo moet ghy

1 Cor. 2.
12.
2 Cor. 6.
18.
Hab. 3.17 1. Gaen sien/ wel in de eerste plaets/ wat heerlijcke dingen u geschoncken sijn/ ist
niet dat alleen/ en dat volmaectit u Ziel vergenoegen kan/ God selfs. Laet dan ko-
men wat komen wil/ laet de swarigheden soo groot gaen/ onse Ziele kan haer noch
vernoegen in den God onses Heyls, ende Godt geeft Hem selven aen ons in die be-
lostien: souden wy ons dan niet verbrolichen?

Matth. 6.
33. 2. Wat niet alleen/ maer siet aen de bewegende oorsaek van de belosten/ waerom heeft
Godt de belosten ghedaen? ten is niet om ons oordeel te bestwaren/ als sommighe
van Godts kinderen in een doodige ongeloochige staet seggen/ maer dat Godt ons
de belosten geeft/ komt upt Godts ingewanden en onsermende liefde/ soo hrijght
een Christen de belosten: als Gods kinderen die belosten krijgen/ soeckt eerst het
Koninkrijke Gods, en alle dese ding en sullen u toe-geworpen worden, dat hrij-
gense uyt Christi ingewanden/ en uyt die Vaderlijcke toegenegenheit in Christo.

2. Ma-
nier.
Spreuk.
18. 14. Wy moeten ons herte moet en couragi geben door de aengrijpinge van Gods be-
lostien/ want men weet wel als de mensche geen moet heeft/ dat hy niet doen kan/ dan
valt alles ter neer/ daerom moet Gods belosten ons moet geben/ in twee opsichten/

Psalm
86. 16. 1. Ten aensien van onse devoyzen die wy aentwenden/ alsmen denkt' is sulchen step-
pen berg/ t' is te hoogh/ mensalder niet dooz kommen/ ich sal't niet kunnen doozstaen/
ten sal togh niet helpen/ dan lepmen ter neer/ maer alsmen nu siet de kracht van de
belosten/ dat Godt seght/ Hy geeft den moede kracht, ende vermenighvuldight
sterckte die gene heeft, hy mochte myn sterckte aengrijpen, dan sal ick vrede met
hem maken, dan mostmen niet seggen ick sal't niet kunnen doozstaen/ ten sal doch
niet helpen: als hy sog dooz't gelooche de belosten aen-nam/ gedaen aen den onver-
mogenden/ wat soude hem dat een moet geben/ en soo moet hebbende/ ons leven-
digh maecken.

2. Ten aensien van Gods syde/ den segen over onse devoyzen/ mochte ons Gods belo-
ste moet in geben/ alsmen denkt al schicktie ick my daer toe om noch al wat te doen/
wat soud ick doch krygen/ God soud my doch niet hooren/ God soud sijn ooren tot
my niet wenden/ Godt soud my als ick 't op't alderbeste maeckte/ om de onvol-
maectheit die ic in myn devoyzen hebbe/ verwerpen/ God soude seggen/ Ick heb-
be geroepen, en ghy hebt niet gehoort, daerom sal ick nu oock niet hooren.
Gy onmachtigh synde om recht u devoyzen te doen/ gelijck God wil dat ghyse
doen soud/ nochtans u schickt om noch wat te doen/ dan neemt God de bereptwil-
ligheit des gemoets aen voor de daet/ die swaiche pogingen ende voorneminghen
siet onse God dan in Christo aen/ ghelyck een Vader sijn hint gebiedende wel te
schrijven/ siende dat hint onmachtigh om dat te doen/ nochtans dat hint begint te
kladden/ 't bederf't Papier dooz't kladden/ nochtans is de Vader aengenaem
die poginge van dat hint om wel te schrijven/ soo ist met onse God/ onse snachende
pogingen/ dat rookende lemmet wil hy niet uytbluschen, maer siet onse swaicheit
in Christo aen.

Math. 12.
20.
1 Pet. 1.5 3. Ma-
nier.
Eerste corsaek. Wy moeten gaen wegh doen die oorsaken die ons herte soo doodigh maken/ soo
doodigh houden/die sullen wy nu maer twee stellen/
1. 't Komt om dat het herte noch dichtwigs hangt aen het bumpt God. God is al-
leen

leen ons leven / als dan het herte aen het huyten hem hanght / dan verbrant het psalm
herte van sijns levens fonteyn , en dan moet het herte doodlyk worden : 't sijn 36. 10.
dickwyls aertsche beuerselinghen daer ons herte aen hanght / ende wel meest die/
daer men van seyt vryheyt te hebben / daer moeten wy ons herte los han naiken/
met dese middelen /

1. Men moet gaen dencken Godt heeft groter dingen voort / dan dat wy ons Midde-
herte aen sulcke dwaze en pvele dingen souden hangen / die huyten hem of huyten
Chrystum sijn. Neemt eens de mensche mochte sijn herte hangen aen spijse en delitia-
tessen/heeft God ons niet groter delikatessen bereypt/ Psalm 36. 9. Sy worden dron-
ken van de vettigheyt uwes huy ses, ende ghy drenckte [uyt] de beke uwer wellu-
sten, als wy maer het herte tot onsen God willen gegeven/en van die aertsche dingen
afstrekken hanght ons hert aen kleederen/heeft God niet geseypt ons te kleden met de
kleederen des heyls, de mantel der gerechtigheyt (dat is) sijnen Soone / ons om te
hangen, ende is dat niet veel beter en heerlijcher ; als op een deel aertsche vodden ons
hert te setten : staet ons hert op gunste van menschen / de gunste Gods is in de be-
loften ingesloten : ist dat het herte hanght aen vryouw / kinderen / vrienden / hoort
Godt doort sijn beloften tot u ziel seggen/ben ick u niet meer als 10. Soonen , ben ick
u niet meer / als u vryouw / of u vrylenden u kunnen wesen ?

Jef. 61. 10.
Apocal.
19. 8.

2. De Heer onse God heeft u daerom de beloften gedaen om dat wy ons af sou-
den trekken en ons herte souden los maken van die aertsche dingen / en dan moe-
ten wy onse ziel te getmoet voeren / wel mijn ziel soud ick soo dwaeſ sijn / dat ick
mijn herte aen 't mindere hangen soude, daer God my het mee t'dere gegeben heeft.
De tweede oorsaech is de uyt-gestelde hoope / men heeft diec't wyls langh gewacht
ende verlanght / en dan ist 't is toch alleſ te vergeefs / God wile my niet geven / en
dat maect dan 't herte doodlyk. Salomon sept de uytgeltelde hoope krenckt het
herte ; middel tegen die oorsaech/ grijpt Gods beloften aen / gedaen van een ewig-
gen en onveranderlycken God/hy is die God/ by welcke dupsent jaren sijn als eenen
dag ; heeft God de beloften nu al dupsent jaren uyt gestelt ? in myers neen / en al
waren 't dupsent jaren ('t welcke niet en is) soo soude het noch maer als eenen dagh
hy Godt sijn : dat een mensche diemen gewent was te geloven / ons wat beloofde/
ende als hy 't eenen dagh uytstelde/soude gy Hem dan niet gelooven/niet eenen dagh
hem willen uytstellen / en sult ghy u God niet eenen dagh wilent uytstellen / dencket
Godt sal waerachtigh bevonden worden / niet een van 't woort der beloften salder
seylen , maer soo Hy vertoeft, verbeyt hem, Hy sal niet achter blijven, Hy sal ge-
wisselijck komen , maer ghy moet door 't geloope leyen en niet haesten , het uyt-
stellen van sijn beloften is geen traechte in Godt/maer lanckmaedicheyt over ons.

2. O or-
saech.
Spreuk.
13. 12.

Willen wy recht door 't geloope aen de beloften lebendigh worden / soo moeten wy
door 't geloope aen de beloften onse Ziele aensetten tot het gebruycchen van die mid-
deelen om de verbuillinge van de belofte aen ons te krijgen/gy moet de beloften aenbat-
tende niet stil blijven sitten wachten / denckende ick sal 't wel krijgen ; ghy moet de
middelen gebruycchen/ om tot verbuillinge te komen / want God handelt nu in't N.
Testament niet meer (ordinaris) door mirakelen. Als God die beloften doet / Matth.
6. 33. dat alsmen eerst het Koninkrijcke Gods soeckt dat dan alle andere dinghen
sullen toe-geworpen worden, dan moetmen niet ledigli gaen sitten/Denkende 't ander
sal my toe-geworpen worden/o neen ! maer wy moeten de middelen daer toe gebruyc-
ken ; Als God daer die beloften doet Ezech. 36. 25. Ick sal u steenen herte wech-
nemen, ick sal u een ander herte geven, soo sept God in't 37. Vs. Ick sal hier om van
den huyse Israels versocht worden, dat ick het hen doe : seght daer tot u Ziele/ wel
mijn Ziele waerom blijft ghy sitten kijcken / waerom gebruyccht ghy niet de midde-
len/ omtot de beloofde saech te komen? o daer schort het ons luyheyt ! luyheyt !

Jef. 34.
16.
Hab. 2.
3. +
Jef. 28.
16.
2 Pet. 3.
8. 9.
4. Ma-
nier.

5. Ma-
niet.

Rom. 6.
14.

2. Cor. 1.
20.

6. Ma-
nier.

Numeri
23. 19.

P. al. 82.

34. 35.

36.

Middel.

Tegenw.

Antw.

Mat. 5. 3.

Openb.
22. 17.

5. **Wij moeten in 't gebruikel van de middelen Godt gaen dzingen/gaen manen op de belosten/dat wil Godt hebben / Godt heeft beloofd de soude en sal over u niet heerschen. ghy sit amechtich neder/ ghy hebt geen kracht / ghy sterter geen dooz-ho- men aen/ wij moeten dan gelooven in 't gebruikel van de middelen/ tegen die sonde/ welke soo krachtigh in ons is/ dat Godt ons sal de kracht geven/ Hem dan soodringende op sijn belosten / ghy hebt immers geseyt Heere dat de sonde over my niet sal heerschen/ en die belosten hebt ghy in het bloet van u Soon verzegelet/in Hem sijn se ja en Amen, komt dan Heere/ op dat de sonde over my niet heersche.**

6. **Als wij soo dadelijck de verbulling van die belosten niet krijgen / so moeten wij niet verswachten int gebruikel van middelen/ maer dan moeten wij onse Ziel en niet dat woordt der toe-legginge gaen stercken / bysonderlyck gaen aemmercken sijn waerheyt ende macht / Godt is geen man dat hy liegen soude , nochte eens menschen kint dat hem yets berouwen soude : soude hy 't leggen en niet doen, ofte spreken en niet bestendigh maken ? Al schijnt het dat Godt andere wegen met ons in-ginch dat de sondre scheene erger te woorden/dan moeten wij noch gelooven/ Godt sal sijn beloste doort : Ghy mocht dencken / ghy hebt geseyt / die dooz 't gheloove de beloste aen-neemt / daer is de waerheyt ; maer daer hapert het my.**

Middel om de belosten door 't geloof aan te nemen.

Leert hennent Fondament van de belosten / ist Fondament van de belosten in u ? Och neen ! Godt geest de belosten puer up t sijn bype liefde / Christus ist fondament : Beghi nu niet Christus is voor my niet / de belosten gaen my niet aen/ want

1. Laetse Godt niet predicken/ de belosten staen daer/timmers slupt Godt u niet up/ de aldergodt looste sondaers slupt Godt niet up/ ja hadse Judas aen-genomen/ ooch voor Hem haddense geweest. Daer Godt u niet up en slupt/ slupt daer u eppen Ziele niet up.

2. Alle die gheen die maer oprechtelijck van herten wenschen om de belosten aen te nemen / die wenschen en snacken/ och ! dat ich konde die belosten aen-grijpen : Dat mijn dood i ghe Ziel eens lebendigh wierde / och ! dat ich kost tot heiligh-makinghe de belosten aen-nemen / die mogen niet alleen de belosten aen-nemen/ maer die hebben recht aen de belosten. Want Christus spreektse zalg. Matt. 5. 3. Zal ich [sijn] de arme van Geeft, ende die Christus zalgigh spreekt / komt immers de belosten toe. Ja die begeerte na de heiligh-makinghe is al een brycht van de belosten/ en van de heiligh-makinghe die in haer is : ja al hebt ghy niet/ en wilt ghy de belosten en de genade hebben / en Godt in de genade / neemtse maer aen/ Godt heeftse u gheschoncken/ al die wil , die kome , en neme van de wateren des levens om niet.

3. Onse God staet nu selfs en noodischt en wekt op/ om die belosten aen te nemen/ want God stelt sijn grootste eer in sijn goedertierenheit / daerom neemt de belosten aen / ick sta u dese ure in de Name Jesu Christus noch biddende/ dat ghy de belosten wilt aen nemen. Laet u niet Godt versoeken / neemt Christo aen/ als 't fondament van Verfoeninge en van de belosten/ en wilt niet meer segghen / hy is voor my niet.

De Heer onse God t wil dat alle nu soo bekrachtigen op u ende mijne ziele, dat onse doode Ziele hier door mochte levendigh worden. Dat geve

**Ons Godt Vader Soon en H. Geest, die toe komt
alle eere tot in Eeuwigheyt: A M E N.**

Tot besluyt gesongen , Psalm 27. het laetste vers.

**H Adgy my dien troeft niet laten verwerven,
Dat ic K noch in dit leven soud' ontsaen, &c.**